PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. liepos 14 d. *

Byloje T-312/03

Wassen International Ltd, įsteigta Leatherhead (Jungtinė Karalystė), atstovaujama *barrister* M. Edenborough ir *solicitor* S. Mayer,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą S. Laitinen ir M. Capostagno,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai

Stroschein Gesundkost GmbH, įsteigtai Hamburge (Vokietija),

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2003 m. birželio 18 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 121/2002-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Wassen International Ltd* ir *Stroschein Gesundkost GmbH*,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir M. O. Czúcz,

posėdžio sekretorė B. Pastor, kanclerio pavaduotoja,

susipažinęs su 2003 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

atsižvelgęs į 2003 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos kanceliarijoje gautą atsakymą į ieškinį,

įvykus 2005 m. kovo 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Bylos faktinės aplinkybės

1 1999 m. vasario 16 d. *Wassen International Ltd*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis prekių ženklas SELENIUM-ACE.

3 Pagal peržiūrėtą ir iš dalies pakeistą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti prekės ir paslaugos, kurioms prašomas įregistruoti prekių ženklas, priskiriamos 3 klasei („kosmetikos priemonės, veido kremai, muilas, kremai ir losjonai nuo senėjimo"), 5 klasei („maisto papildai, vitaminai ir mineralai") ir 42 klasei („grožio salonai").

4 Paraiška paskelbta 1999 m. spalio 11 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 81/99.

5 1999 m. gruodžio 16 d. *Stroschein Gesundkost GmbH* (toliau – protesto pareiškėja) pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnį pareiškė protestą dėl prašomo įregistruoti ženklo, remdamasi šiuo 1995 m. rugsėjo 27 d. Vokietijoje Nr. 39 519 649 įregistruotu vaizdiniu prekių ženklu:



6 Šis prekių ženklas įregistruotas šioms 5 ir 30 klasių prekėms:

„Nemedicininiai ir nevaistiniai preparatai, kurių pagrindą sudaro krakmolas, kalcio druskos, magnio stearatas ir mielės arba šių komponentų junginiai kaip maisto papildai."

7 Protestas pagrįstas visomis prekėmis, kurioms įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, ir pareikštas dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų 3 ir 5 klasės prekių. Šis protestas motyvuojamas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta galimybe supainioti.

8 2001 m. lapkričio 30 d. Sprendimu Protestų skyrius pripažino protestą pagrįstą ir atsisakė įregistruoti prašomą prekių ženklą. Iš esmės jis nusprendė, kad šiuo atveju

ženklai buvo labai panašūs vizualiai ir panašūs arba net tapatūs fonetiškai. Atsižvelgdamas į Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų 5 klasės prekių tapatumą ir tam tikrą 3 klasės prekių panašumą su prekėmis, kurioms įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, Protesto skyrius padarė išvadą, kad yra galimybė supainioti.

9 2002 m. sausio 30 d. ieškovė pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

10 2003 m. birželio 18 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Iš esmės ji nusprendė, kad žodiniai elementai sudaro ankstesnio prekių ženklo dominuojančius elementus, konkrečiau kalbant, kad žodis „selenium" yra pagrindinis skiriamasis elementas, kad raidžių a, c ir e atskyrimas brūkšneliais nekeičia jų suvokimo ir kad žodį „spezial" vartotojai suprastų kaip tam tikro prekių asortimento apibūdinančią nuorodą. Ji padarė išvadą, jog Protesto skyrius teisingai nustatė, kad žymenys panašūs ir kad prekės yra panašios arba tapačios, atsižvelgiant į atvejį, bei priėjo prie išvados, kad yra galimybė supainioti visas nagrinėjamas prekes.

Šalių reikalavimai

11 Ieškovė prašo Pirmosios instancijos teismo:

— patenkinti ieškinį,

— perduoti Bendrijos prekių ženklo paraiškos nagrinėjimą VRDT, kad prekių ženklas būtų įregistruotas,

— panaikinti Protestų skyriaus sprendimą,

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš protestą pareiškusios šalies ieškovės patirtas išlaidas dėl šio ieškinio, apeliacijos Apeliacinėje taryboje ir protesto Protestų skyriuje.

12 VRDT prašo Pirmosios instancijos teismo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Prašymo perduoti bylą VRDT, kad ši atliktų įregistravimo procedūrą, priimtinumas

13 Ieškovė prašo Pirmosios instancijos teismo perduoti bylą VRDT ir nurodyti jai įregistruoti nagrinėjamą Bendrijos prekių ženklą.

14 Pagal Reglamento Nr. 40/49 63 straipsnio 6 dalį VRDT privalo imtis būtinų priemonių Bendrijos teismo sprendimui vykdyti. Todėl Pirmosios instancijos teismas neturi teikti VRDT nurodymų. Iš tiesų būtent pastaroji turi tinkamai įgyvendinti sprendimo rezoliucinę ir motyvuojamąją dalis (2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Streamserve prieš VRDT* (STREAMSERVE), T-106/00, Rink. p. II-723, p. 18). Todėl šis prašymas nepriimtinas.

Dėl esmės

15 Grįsdama savo ieškinį ieškovė pateikia vieną ieškinio pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Šalių argumentai

16 Ieškovė tvirtina, kad Protestų skyrius ir Apeliacinė taryba suklydo vertindamos abu nagrinėjamus prekių ženklus. Ji pabrėžia, kad ankstesnį prekių ženklą ir Bendrijos prekių ženklą reikia vertinti visapusiškai, nagrinėjant prekių ženklų visumą, atsižvelgiant į visus jų vaizdinius elementus. Negalima vertinti tik specifinių prekių ženklo elementų, ypač jei nėra jokių įrodymų, kad tam tikra visuomenės dalis remsis tam tikrais elementais ir kad nagrinėjamus prekių ženklus sudaro elementai, kurie atskirai turi tik nežymų skiriamąjį požymį, nes prekių ženklų skiriamasis požymis gali išryškėti tik juos visapusiškai įvertinus.

17 Ieškovės nuomone, klaidinga nepaisyti ankstesniame prekių ženkle esančio žodžio „spezial", brūkšnelių tarp raidžių a, b ir c bei jo vaizdinio elemento įtakos, nes, nepaisant to, kad kiekvieno iš šių elementų atskirai sudaromas įspūdis gali būti menkas, jų bendras įspūdis svarbus visapusiam įvertinimui.

18 Ieškovė teigia, jog Apeliacinė taryba suklydo manydama, kad žodis „selenium" yra ankstesnio prekių ženklo pagrindinis skiriamasis elementas. Protestų skyrius ir Apeliacinė taryba nepaisė arba nepakankamai atsižvelgė į tai, kad nagrinėjamos prekės yra ne kasdieniai pirkiniai, o su nagrinėjamais prekių ženklais susiję įvairūs gaminiai, perkami detaliai išanalizavus juos sudarančius komponentus. Atitinkama visuomenės dalis, kuriai skirtos šios prekės, domisi tik prekėmis su selenu ir neatkreipia dėmesio arba net nežino, kad žodis „selenium" gali būti norimo gaminio užsienietiškas arba mokslinis pavadinimas. Todėl žodis „selenium" negali būti atitinkamos visuomenės dalies laikomas „pakankamai išskiriančiu".

19 Ieškovė pažymi, kad vartotojas tarpais arba brūkšneliais neatskirtas raides a, c ir e natūraliai taria vienu žodžiu, net jei taip sudarytas žodis nėra jo gimtosios kalbos žodis. Todėl ankstesnį prekių ženklą sudaro atskirai tariamų raidžių a, c ir e derinys, o prašomą įregistruoti ženklą sudaro junginys „ace", tariamas kaip žodis.

20 Taigi ieškovė mano, kad prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, reikia lyginti taip: SELENIUM-ACE, t. y. prašomas įregistruoti ženklas, lygintinas su žodiniu elementu „Selenium Spezial A-C-E ", kartu su vaizdiniu elementu sudarančiu ankstesnį prekių ženklą. Būtina atsižvelgti į žodį „spezial" ir vaizdinį elementą, nors jie yra neryškaus skiriamojo pobūdžio. Be to, asmeniui, norinčiam įsigyti gaminį su selenu, žodis „selenium" taip pat yra neryškaus skiriamojo pobūdžio. Dėl žodžio „ace" ir

brūkšneliais atskirtų raidžių a, c, e derinio ieškovė pažymi, kad pirmasis išgalvotas ir turbūt beprasmis paprastam Vokietijos vartotojui, o antrąjį sudaro tiesiog abėcėlės raidės.

21 Ieškovė daro išvadą, kad fonetiškai nagrinėjamų prekių ženklų žodiniai elementai skiriasi, nes prašomą įregistruoti ženklą sudaro brūkšneliu perskirtas žodis, o ankstesnį prekių ženklą – du žodžiai ir trys atskiros raidės. Vizualiai prekių ženklai irgi skiriasi: ankstesnį prekių ženklą sudaro vaizdinis elementas ir atskiros raidės, o ne užsienietiškas arba išgalvotas žodis „ace". Konceptualiai prašomas įregistruoti ženklas turi tik reikšmę, kurią jam suteikia žodis „selenium", t. y. gaminio komponentas, kurio reikia atitinkamai visuomenės daliai, o ankstesnis prekių ženklas turi papildomą reikšmę, kurią jam suteikia raidžių a, c, e derinys.

22 Ieškovė pažymi, kad Vokietijos patentų ir prekių ženklų biuras padarė tą pačią išvadą 2002 m. rugpjūčio 21 d. Sprendime. Protestų skyrius ir Apeliacinė taryba turėtų remtis šiuo sprendimu, pagal kurį prekių ženklai gali būti atskiriami, net jei nagrinėjamos prekės tapačios.

23 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Protestų skyrius ir Apeliacinė taryba neteisingai nustatė, jog ieškovė turi įrodyti, kad nėra galimybės supainioti. Protesto pareiškėja turi nurodyti, kad yra galimybė supainioti, ir tai pagrįsti. Šioje byloje protesto pareiškėja nepateikė įrodymų, kuriais galėtų pagrįsti savo teiginį, kad Vokietijos rinkoje iš tiesų yra galimybė supainioti. Todėl, nesant vienokių ar kitokių įrodymų, klausimą reikia spręsti hipotetiškai lyginant prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas.

24 VRDT teigia, jog Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad yra galimybė supainioti, nes visapusiškai įvertinti nagrinėjami žymenys yra panašūs ir atitinkamos prekės yra panašios arba tapačios.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

25 Pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą, ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas. Be to, pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį „ankstesni prekių ženklai" reiškia valstybėje narėje įregistruotus prekių ženklus, kurių įregistravimo paraiškos padavimo data yra ankstesnė už Bendrijos prekių ženklo įregistravimo paraiškos padavimo datą.

26 Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką kyla pavojus, kad visuomenė gali manyti, jog prekės arba paslaugos kilo iš tos pačios bendrovės arba tam tikrais atvejais iš ekonomiškai susijusių bendrovių, tad yra galimybė supainioti.

27 Pagal tą pačią Bendrijos teismų praktiką galimybė supainioti turi būti visapusiškai įvertinta, atsižvelgiant į tai, kaip nagrinėjamus žymenis bei prekes ir paslaugas suvokia tikslinė visuomenės dalis, ir į visus su bylos aplinkybėmis susijusius veiksnius, ypač žymenų panašumo ir jais žymimų prekių ar paslaugų panašumo tarpusavio priklausomybę (žr. 2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Laboratorios RTB prieš VRDT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink. p. II-2821, 31–33 punktus ir nurodytą Bendrijos teismų praktiką).

28 Šiuo atveju ankstesnis prekių ženklas, kuriuo pagrįstas protestas, įregistruotas Vokietijoje. Be to, nagrinėjamos prekės yra kasdienio vartojimo prekės. Taigi tikslinę visuomenės dalį, kurios atžvilgiu reikia vertinti galimybę supainioti, sudaro paprasti Vokietijos vartotojai.

29 Be to, nors Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnyje nėra nuostatos, panašios į 7 straipsnio 2 dalį, pagal kurią prekių ženklas neregistruojamas, net jei absoliutus jo neregistravimo pagrindas galioja tiktai dalyje Bendrijos, pripažintina, kad tokia pati taisyklė taikytina ir šioje byloje. Taigi prekių ženklas neregistruojamas, net jei santykinis prekių ženklo neregistravimo pagrindas galioja tiktai dalyje Bendrijos (2004 m. kovo 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mülhens prieš VRDT – Zirh International (ZIRH)*, T-355/02, Rink. p. III-791, 36 punktas).

30 Atsižvelgiant į šiuos samprotavimus, reikia išnagrinėti Apeliacinės tarybos atliktą atitinkamų prekių ir žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimą.

Prekių palyginimas

31 Pirmiausia pastebėtina, kad ieškovė nepateikia jokio argumento dėl Apeliacinės tarybos vertinimo šiuo aspektu. Be to, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo pateiktą klausimą, posėdyje paaiškino, kad ji nepateikė prašymo apriboti jos prekių ženklo paraišką. Todėl primintina, kad protestas grindžiamas visomis prekėmis, kurioms įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, ir pateiktas dėl prekių ženklo

paraiškoje nurodytų 3 ir 5 klasės prekių. Apeliacinė taryba laikėsi nuomonės, kad prekių ženklo paraiškoje nurodytos prekės yra iš dalies tapačios ankstesniu prekių ženklu žymimoms prekėms ir iš dalies į jas panašios. Šiomis aplinkybėmis galima daryti išvadą, kad prekių ženklo paraiškoje nurodytos prekės yra iš dalies tapačios ankstesniu prekių ženklu žymimoms prekėms ir iš dalies į jas panašios.

Žymenų palyginimas

32 Iš nusistovėjusios Bendrijos teismų praktikos aišku, kad galimybės supainioti dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vizualaus, fonetinio ir konceptualaus panašumo visapusis vertinimas turi būti pagrįstas bendru jų daromu įspūdžiu, turint mintyje, *inter alia*, jų skiriamuosius ir dominuojančius elementus (žr. 2003 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Phillips-Van Heusen prieš VRDT – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS)*, T-292/01, Rink. p. II-4335, 47 punktą ir nurodytą Bendrijos teismų praktiką).

33 Dėl ieškovės tvirtinimo, kad Apeliacinė taryba visapusiškai neįvertino nagrinėjamų prekių ženklų, pažymėtina, jog ji atliko kiekvieno specifinio nagrinėjamų žymenų elemento analitinį vertinimą ir teisingai išaiškino to vertinimo, grindžiamo visų šių duomenų santrauka, rezultatus.

34 Šiuo aspektu pirmiausia reikia pažymėti, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, Apeliacinė taryba atsižvelgė tiek į žodžio „spezial" įtaką, tiek raidžių a, c ir e atskyrimą brūkšneliais, tiek į ankstesnio prekių ženklo vaizdinį elementą.

35 Taigi pažymėtina, kad Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog žodis „spezial" atitinka vokišką būdvardį, kuris reiškia „specialus" ir gali būti Vokietijos vartotojų suprastas kaip tam tikrą prekių asortimentą apibūdinanti nuoroda.

36 Be to, pastebėtina, kad Apeliacinė taryba taip pat nagrinėjo raidžių a, c, e derinio poveikį. Jos nuomone, tikslinė visuomenės dalis tikriausiai manytų, kad šios raidės nurodo kitas maisto papilduose įprastai esančias medžiagas, pavyzdžiui, vitaminus. Be to, jos manymu, nesvarbu, ar šios raidės atskirtos brūkšneliais, – skiriamojo ženklo nebuvimas šiuo atveju iš esmės nekeičia įspūdžio, kurį vartotojui sukuria šios trys ta pačia tvarka išdėstytos raidės.

37 Galiausiai dėl vaizdinio elemento Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime pastebėjo, kad kai prekių ženklą sudaro žodiniai ir vaizdiniai elementai, pirmieji laikomi labiau išskiriančiais negu antrieji, nes paprastas vartotojas lengviau nurodys nagrinėjamas prekes pasakydamas jų pavadinimą nei apibūdindamas vaizdinį prekių ženklo elementą. Ji teisingai mano, kad tokio bendro aiškinimo pagrįstai galima laikytis ir šioje byloje. Apeliacinės tarybos nuomone, pagrįsta manyti, jog paprastas vartotojas žodinį elementą suvoks kaip prekės ženklą, o vaizdinį elementą – tik kaip dekoratyvų elementą. Be to, galima pastebėti, kad vaizdinis elementas yra po žodiniais elementais, t. y. mažiau matomoje pozicijoje.

38 Todėl ieškovės argumentai, kad Apeliacinė taryba atsižvelgė tik į žodį „selenium" ir neatsižvelgė į kitus elementus, yra atmestini.

39 Antra, svarbu pažymėti, kad Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime teisingai nurodė, jog žodis „selenium" yra ankstesnio prekių ženklo dominuojantis elementas.

40 Kadangi ankstesnį prekių ženklą sudaro žodiniai elementai (žodžiai „selenium", „spezial" ir raidžių a, c, e derinys) ir vaizdinis elementas, primintina, jog Apeliacinė taryba teisingai mano, kad jo žodinė dalis turi didesnę skiriamąją reikšmę nei vaizdinė dalis. Reikėtų pridurti, kad žodis „selenium" yra angliškas, atitinkantis vokišką žodį „Selen", kuriuo vadinamas cheminis elementas. Šiuo aspektu pastebėtina, kad jei minėti vartotojai negali suprasti, jog žodžiu „selenium" vadinasi prekės, kurią jie nori pirkti, komponentas, šis žodis yra ypač skiriamojo pobūdžio, nes bus suvokiamas kaip prekės pavadinimas, o ne kaip jos sudėtį apibūdinanti nuoroda. Be to, kaip pastebi Apeliacinė taryba, net jei vartotojai galėtų atpažinti, kad šis elementas yra parduodamų ankstesniu prekių ženklu pažymėtų prekių komponentas, vis tiek dėl savo pozicijos ankstesniame prekių ženkle ir, palyginti su kitais žymens elementais, žodis „selenium" yra vyraujantis, kai tikslinė visuomenės dalis atpažįsta žymenį ir jį prisimena.

41 Šiuo aspektu pastebėtina, kad žodis „selenium" yra labai reikšmingas vizualiai ir fonetiškai vertinant ankstesnį prekių ženklą, turint mintyje jo poziciją, t. y. matomiausioje vietoje. Dėl šios priežasties jis pirmiausia pastebimas. Taip pat primintina, kad vokiškas žodis „spezial" reiškia „specialus". Todėl Apeliacinė taryba galėjo teisingai manyti, kad tikslinė visuomenės dalis jį suvoktų kaip visiškai giriamąjį ir apibūdinantį žodį. Galiausiai raidžių a, c, e derinį vartotojai gali suvokti kaip nuorodą į tam tikras maisto papilduose įprastai esančias medžiagas, pavyzdžiui, vitaminus.

42 Taigi ieškovės argumentas, kad Apeliacinė taryba suklydo, laikydama žodį „selenium" ryškiausiu skiriamuoju ankstesnio prekių ženklo elementu, yra atmestinas.

43 Pažymėtina, kad Apeliacinė taryba atliko visapusį įvertinimą, grindžiamą visų vertinant gautų duomenų santrauka. Ji taip pat teisingai galėjo manyti, kad prašomas įregistruoti žymuo ir ankstesnis žymuo labai panašūs, nes pirmasis beveik visiškai pakartoja antrojo žodinį elementą.

44 Apeliacinė taryba visiškai teisingai manė, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, vertinami kaip visuma, yra panašūs, nes jų panašumai didesni negu skirtumai. Konstatuotina, kad ankstesnis žymuo beveik visiškai pakartotas Bendrijos ženklo paraiškoje ir šie du žymenys skiriasi tik ankstesnio žymens mažesnės skiriamosios reikšmės elementais, t. y. žodžiu „spezial", vaizdiniu elementu ir dviem brūkšneliais, atskiriančias tris raides a, b ir c, kurios prašomame įregistruoti žymenyje išdėstytos ta pačia tvarka. Be to, kadangi prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis, paraišką pateikęs asmuo gali jį naudoti bet kaip apipavidalintą, taip pat ir taip, kaip yra apipavidalintas ankstesnis prekių ženklas. Todėl Pirmosios instancijos teismas daro išvadą, kad nagrinėjami žymenys sudaro bendrą vizualiai, fonetiškai ir konceptualiai panašų įspūdį.

45 Taigi argumentas, kad Apeliacinė taryba visapusiškai neįvertino nagrinėjamų prekių ženklų, taip pat yra atmestinas.

46 Dėl ieškovės argumento, kad Apeliacinė taryba nepaisė Vokietijos patentų ir prekių ženklų biuro sprendimo dėl tų pačių prekių ženklų ir tų pačių prekių, nors Vokietijos Federacinė Respublika buvo su protesto procedūra susijusi valstybė, primintina, kad pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką Bendrijos prekių ženklų sistema yra savarankiška, ją sudaro savos taisyklės ir jai būdingi tikslai ir ji taikoma visiškai neatsižvelgiant į nacionalinę sistemą (2000 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Messe München prieš VRDT (electronica)*, T-32/00, Rink. p. II-3829, 47 punktas). Todėl, nors Apeliacinė taryba gali atsižvelgti į nacionalinės valdžios institucijos sprendimą, ši galimybė negali pašalinti Apeliacinės tarybos pareigos pačiai atlikti įvertinimą, grindžiamą tik atitinkamais Bendrijos teisės aktais. Taigi valstybės narės lygmeniu priimtas sprendimas neįpareigoja nei VRDT, nei prireikus Bendrijos teismo. Todėl ieškovės argumentas atmestinas.

47 Dėl argumento, jog Apeliacinė taryba neteisingai nustatė, kad ieškovė turi įrodyti, jog nėra galimybės supainioti, primintina, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalį, *in fine*, procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju VRDT nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus. Iš šios nuostatos aišku, kad protesto pareiškėjas ir ieškovas turi pateikti VRDT savo atitinkamų reikalavimų pagrindus. Šiuo aspektu iš Protestų skyriaus sprendimo matyti, kad protesto pareiškėja tvirtino, jog yra galimybė supainioti prekių ženklus dėl jų skiriamųjų elementų tapatumo ir dėl to, kad prekės, kurioms skirtas prašomas įregistruoti ženklas, t. y. 5 ir 3 klasių prekės, yra atitinkamai tokios pačios kaip ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės ir į jas panašios. Taigi protesto pareiškėja pateikė protesto pagrindą, t. y. kad yra galimybė supainioti, kurį pagrindė keliais argumentais, į kuriuos VRDT atsižvelgė; taigi VRDT nesirėmė tik ieškovės teiginiais. Todėl ieškovės argumentas atmestinas.

48 Atsižvelgiant į išdėstytus motyvus darytina išvada, kad Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos nuspręsdama, jog yra galimybė supainioti Reglamento 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme dėl visapusiškai įvertintų nagrinėjamų žymenų panašumo ir atitinkamais prekių ženklais žymimų prekių tapatumo ir panašumo. Šiuo aspektu primintina, kad kai prekių ženklai nedaug panašūs, galimybė supainioti yra, jei prekės ar paslaugos, kurioms jie skirti, labai panašios, ir atvirkščiai (žr. pagal analogiją 1999 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, Rink. p. I-3819, 19 punktą). Šiuo atveju prekės yra iš dalies tapačios ir iš dalies panašios. Iš šio tapatumo ir panašumo matyti, kad bendrai įvertinus galimybę suklaidinti nagrinėjamų žymenų skirtumai pasidaro nedideli.

49 Todėl vienintelis ieškovės pateiktas ieškinio pagrindas ir visas ieškinys atmestini, nesant būtinybės Pirmosios instancijos teismui svarstyti ieškovės prašymo panaikinti Protestų skyriaus sprendimą priimtinumą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Jaeger Tiili Czúcz

Paskelbta 2005 m. liepos 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

M. Jaeger